

Sygn. akt I C 1070/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Renata Lech

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Marlena Kulbat

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2015r. w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z powództwa **W. W.**

przeciwko **Skarbowi Państwa – Samorządowemu Kolegium Odwoławczemu w P.**

o odszkodowanie

1. oddala powództwo;
2. nie obciąża powoda W. W. obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa reprezentującej pozwanego Skarb Państwa – Samorządowe Kolegium Odwoławcze w P.;
3. przyznaje pełnomocnikowi powoda W. W. radcy prawnemu O. W. prowadzącej Kancelarię Radcy Prawnego w P. wynagrodzenie w kwocie 4.428,00 zł (cztery tysiące czterysta dwadzieścia osiem złotych) z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu i nakazuje wypłacenie tej kwoty ze środków Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim;

Sygn. akt I C 1070/15

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 12 sierpnia 2015r. **powód W. W.**, reprezentowany w toku postępowania przez ustanowionego z urzędu pełnomocnika radcę prawnego O. W., **wniósł o zasądzenie od pozwanego P. Miasta na prawach Powiatu kwoty 80.000 zł tytułem odszkodowania** za niezgodne z prawem działanie przy wykonywaniu władzy publicznej polegające na wydaniu niezgodnej z prawem decyzji o zatrzymaniu prawa jazdy, z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz zasądzenie na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych (k. 3-4).

Pozwany P. Miasto na prawach Powiatu, reprezentowany przez pełnomocnika radcę prawnego M. W., nie uznało żądania pozwu, wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. Pozwany podniósł zarzut braku legitymacji procesowej biernej, wskazując, iż zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, jeżeli Samorządowe Kolegium Odwoławcze utrzymało w mocy niezgodną z prawem decyzję administracyjną gminy, to odpowiedzialność ponosi Skarb Państwa a nie gmina” (k. 62-65).

W odpowiedzi na powyższe stanowisko procesowe pozwanego pełnomocnik powoda dokonał modyfikacji powództwa, wnosząc o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze pozwanego Skarbu Państwa – Samorządowego Kolegium

Odwoławczego w P. w trybie art. 194 § 1 k.p.c. na miejsce dotychczasowego pozwanego oraz wystąpienie do dotychczasowego pozwanego Miasta P. o wyrażenie zgody na wstąpienie Skarbu Państwa – Samorządowego Kolegium Odwoławczego w P. w jego miejsce w charakterze strony w niniejszym procesie oraz nieobciążanie powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu dotychczasowemu pozwanemu na podstawie art. 102 k.p.c. (k. 88-93).

Postanowieniem z dnia 19 października 2015r. Sąd na podstawie art. 194 § 1 k.p.c. wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanego Skarb Państwa – Samorządowe Kolegium Odwoławcze w P., reprezentowane przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa (k. 103).

Na rozprawie w dniu 20 listopada 2015r. pełnomocnik pozwanego Miasta P. złożył oświadczenie o wyrażeniu zgody na wstąpienie Skarbu Państwa – Samorządowego Kolegium Odwoławczego w P. do niniejszego procesu w miejsce dotychczasowego pozwanego P. Miasta na prawach Powiatu oraz wniósł o zasądzenie od powoda na rzecz Miasta P. zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych (k. 112-verte).

Pełnomocnik powoda wniósł o nieobciążanie powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz dotychczasowego pozwanego (k. 122-verte).

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 20 listopada 2015r. Sąd na podstawie art. 194 § 2 k.p.c. zwolnił od udziału w sprawie w charakterze pozwanego P. Miasto na prawach Powiatu oraz nie obciążył powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz dotychczasowego pozwanego (k. 124).

Pozwany Skarb Państwa – Samorządowe Kolegium Odwoławcze w P., reprezentowane przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa nie uznał żądania pozwu, wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu. Pozwany wskazał, iż strona powodowa nie wykazała w toku procesu spełnienia wszystkich przesłanek odpowiedzialności deliktowej Skarbu Państwa, w szczególności nie udowodniła szkody oraz związku przyczynowego między wydaniem wadliwej decyzji administracyjnej a szkodą (k. 106-108, k. 112-119, k. 125-127).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją Prezydenta Miasta P. z dnia 16 maja 2014r. UM. (...). (...).XII. (...) powód został uznany za dłużnika alimentacyjnego uchylającego się od zobowiązań alimentacyjnych.

(dowód: k. 7 załączonych akt Urzędu Miasta P.)

W następstwie wydania powyższej decyzji Prezydent Miasta P. sprawujący funkcję Starosty wydał w dniu 28 października 2014r na podstawie art. 5 ust.5 ustawy z dnia 7 września 2007r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów decyzję nr (...). (...).2.56.2014 o zatrzymaniu powodowi prawa jazdy kategorii A, B, C, BE, CE, s. (...) z dnia 30 maja 2005r.

(dowód: kopia decyzji Prezydenta Miasta P. sprawującego funkcję Starosty z dnia 28 października 2014r., k. 24-25)

Powód złożył odwołanie od powyższej decyzji z dnia 28 października 2014r. do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w P..

W wyniku rozpoznania odwołania powoda Samorządowe Kolegium Odwoławcze w P. decyzją z dnia 11 grudnia 2014r. KO. 481-47/14 utrzymało w mocy zaskarżoną decyzję organu pierwszej instancji.

(dowód: kopia decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego z dnia 11 grudnia 2014r., k. 40-41)

Powód W. W. następnie wniósł skargę na powyższe orzeczenie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w P. T. z dnia 28 października 2014r. do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Ł..

W wyniku rozpoznania powyższej skargi Wojewódzki Sąd Administracyjny w Ł. wyrokiem z dnia 30 kwietnia 2015r. uchylił zaskarżoną decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w P. z dnia 11 grudnia 2014r. oraz poprzedzającą

ją decyzję Prezydenta Miasta P. z dnia 28 października 2014r. oraz stwierdził, iż zaskarżona decyzja nie podlega wykonaniu do dnia uprawomocnienia się wyroku.

W uzasadnieniu powyższego wyroku Wojewódzki Sąd Administracyjny stwierdził, iż organy administracyjne, tak organ I instancji, tj. Prezydent Miasta P., jak i organ II instancji, tj. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w P., nie ustaliło w sposób nie budzący wątpliwości, czy decyzja Prezydenta Miasta P. z dnia 16 maja 2014r. o uznaniu powoda za dłużnika uchylającego się od zobowiązań alimentacyjnych stała się decyzją ostateczną, czy zostały zachowane wszystkie przewidziane prawem normy dotyczące doręczenia decyzji administracyjnych, tj. art. 39-45 k.p.a., czy doręczenie powyższej decyzji nastąpiło na adres, pod którym powód przebywał, czy zostały spełnione wszystkie przesłanki doręczenia zastępczego. Sąd wskazał, iż okoliczności te powinny być w sposób nie budzący wątpliwości wyjaśnione, gdyż od tego, czy doręczenie decyzji w sprawie uznania powoda za dłużnika alimentacyjnego uchylającego się od zobowiązań alimentacyjnych było prawidłowe zależy, czy rozpoczął bieg do wniesienia przez niego odwołania od tej decyzji i czy termin ten upłynął, a w związku z tym czy decyzja stała się ostateczna. W postępowaniu w sprawie zatrzymania prawa jazdy dłużnik alimentacyjny nie ma już żadnych możliwości wykazywania niezasadności uznania go za uchylającego się od tego obowiązku.

Wojewódzki Sąd Administracyjny wskazał, iż organ administracyjny nie wyjaśnił i nie ocenił w sposób dostateczny wątpliwości dotyczących poprawności adresu, na który przesłano decyzję z dnia 16 maja 2014r. będącą podstawą wniosku o zatrzymanie powodowi prawa jazdy, co stanowi naruszenia art. 7, 77 § 1 i 80 k.p.a. i następnie prawidłowości uznania ją za doręczoną, choć jest to warunek uznania decyzji za ostateczną (po upływie terminu do wniesienia odwołania). Nadesłana wraz z decyzją kserokopia dowodu doręczenia nie zawiera m.in. adnotacji, o tym, gdzie adresat ma możliwość odbioru przesyłki.

Sąd wskazał, iż organ ponownie rozpoznający sprawę powinien wyjaśnić i ocenić powyższe rozbieżności. Dopiero wówczas będzie mógł stwierdzić, czy jest spełniona przesłanka do wydania decyzji o zatrzymaniu powodowi prawa jazdy na podstawie art. 5 ust. 5 ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, czy też postępowanie jest bezprzedmiotowe.

(dowód: kopia wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 30 kwietnia 2015r. wydanego w sprawie (...) SA/Łd 129/15, k. 48-53)

W toku ponownego rozpoznania sprawy doręczono ponownie powodowi odpis decyzji administracyjnej z dnia 16 maja 2014r. dotyczącej uznania W. W. za dłużnika alimentacyjnego uchylającego się od zobowiązań alimentacyjnych.

Powyższa decyzja została odebrana przez dłużnika w dniu 24 września 2015r. i stała się ostateczna w dniu 8 października 2015r.

W dniu 19 października 2015r. powód stawił się w Urzędzie Miasta P. i wypełnił obowiązek wynikający z art. 4 ust. 2 ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, tj. złożył wywiad alimentacyjny oraz oświadczenie majątkowe.

Wobec powyższego decyzją z dnia 10 listopada 2015r. nr (...). (...).2.56.2014 Prezydent Miasta P. sprawujący funkcję Starosty umorzył postępowanie w sprawie zatrzymania powodowi prawa jazdy kategorii A, B, C, BE, CE, s. (...) z dnia 30 maja 2005r.

(dowód: kopia decyzji Prezydenta Miasta P. Tryb. z dnia 10 listopada 2015r., k. 129-130, pismo Kierownika Zespołu Świadczeń Rodzinnych Urzędu Miasta P. Tryb. z dnia 9 listopada 2015r., k. 131, pismo Kierownika Zespołu Świadczeń Rodzinnych Urzędu Miasta P. Tryb. z dnia 23 października 2015r., k. 132)

W 2012r. na terenie Słowacji Policja zatrzymała powodowi dokument prawa jazdy w związku z popełnionym wykroczeniem drogowym jako formę zabezpieczenia zapłaty mandatu karnego. Prawo jazdy, zgodnie z przepisami słowackimi zostanie zwrócone po opłaceniu mandatu karnego.

(dowód: pismo Ambasady Polskiej w B. z dnia 21 lutego 2012r., k. 67)

Do grudnia 2015. powód nie podjął żadnych działań, aby odzyskać zatrzymany za granicą dokument prawa jazdy. Uzasadniał to brakiem środków finansowych na pokrycie kosztów mandatu karnego.

W toku trwania niniejszego procesu, w grudniu 2015r. W. W. na konto słowackiego banku przełał kwotę 120 euro tytułem zapłaty mandatu karnego. Do czasu zakończenia postępowania w niniejszej sprawie powód nie odzyskał zatrzymanego prawa jazdy.

(dowód: zeznania powoda, k. 193-verte, min. 00:22:12-00:25:06, nagranie przebiegu rozprawy, k. 194, k. 86, min. 00:12:24-00:19:47, nagranie przebiegu rozprawy, k. 87)

Powód pozostaje bez pracy od 2012r., kiedy została z nim rozwiązana umowa o pracę przez firmę (...). W przedsiębiorstwie tym był zatrudniony jako kierowca w transporcie krajowym. Otrzymywał wówczas wynagrodzenie w kwocie 3.000 – 4.000 zł miesięcznie.

(dowód: zeznania powoda, k. 193-verte, min. 00:25:06-00:26:57, nagranie przebiegu rozprawy, k. 194, k. 86, min. 00:12:24-00:19:47, nagranie przebiegu rozprawy, k. 87)

Wcześniej powód był zatrudniony jako kierowca w firmie prowadzonej najpierw przez ojca P. O. a następnie przez P. O., który prowadzi firmę transportową od 2003r.

Powód pracował w firmie (...) przez 3-4 lata. Miał opinię doświadczonego, dobrego kierowcy. Od 2011r. powód nie pracował w tej firmie.

W 2014r. P. O. zaproponował powodowi pracę jako kierowcy w transporcie międzynarodowym pod warunkiem, że ukończy on kurs dający uprawnienie do przewozu materiałów niebezpiecznych (...).

Powód nie uzgadniał z P. O. szczegółowych warunków zatrudnienia, w szczególności warunków i wysokości wynagrodzenia.

Kiedy P. O. zaproponował powodowi pracę, powód przyznał się, że nie dysponuje dokumentem prawa jazdy, które zostało mu zatrzymane na Słowacji. Oświadczył także, że jest w trakcie odzyskiwania tegoż dokumentu i jak je odzyska, to chętnie podejmie pracę.

P. O. nie zamierzał zatrudnić powoda do czasu odzyskania przez niego dokumentu prawa jazdy, musiałby bowiem opłacać za niego ZUS, wypłacać mu wynagrodzenie, podczas gdy taki kierowca nie mógłby być wykorzystywany, gdy nie miał dokumentu potwierdzającego uprawnienie do kierowania pojazdami.

Kierowcy zatrudnieni w firmie (...) jako kierowcy w transporcie międzynarodowym bez uprawnień do przewożenia materiałów niebezpiecznych (...) zarabiają ok. 5.000 – 6.000 zł miesięcznie netto. Gdyby powód pracował jako kierowca w transporcie międzynarodowym z uprawnieniami do przewożenia materiałów niebezpiecznych (...) mógłby dodatkowo otrzymać dodatek w kwocie 1.000 – 2.000 zł netto miesięcznie.

Do chwili obecnej powód nie zgłosił gotowości podjęcia pracy u P. O., mimo iż pracodawca nalega, gdyż nie ma kierowców z uprawnieniami (...), zakupił natomiast specjalny pojazd do przewozu materiałów niebezpiecznych.

Powód poinformował P. O., iż ma ukończony kurs (...), ale nie odzyskał jeszcze dokumentu prawa jazdy.

(dowód: zeznania świadka P. O., k. 192-verte, k. 193, min. 00:03:35-00:19:59, nagranie przebiegu rozprawy, k. 194)

W dniu 15 lipca 2014r. powód zarejestrował się jako osoba bezrobotna.

Powód w wykonaniu skierowania przez Powiatowy Urząd Pracy w P. odbył kurs w zakresie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych wszystkich klas oraz kurs w zakresie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych w cysternach. Kurs ten ukończył 27 października 2014r.

(dowód: kopia skierowania na szkolenie wskazane przez osobę bezrobotną z dnia 23 października 2014r., k. 12, kopia (...) zaświadczenia o przeszkoleniu kierowcy, k. 97)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowi norma art. 417 § 1 k.c. Zgodnie z powyższym przepisem za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa.

W niniejszej sprawie legitymacja procesowa bierna przysługuje Skarbowi Państwa – Samorządowemu Kolegium Odwoławczemu w P.. Powód żąda bowiem w niniejszym procesie odszkodowania za niezgodne z prawem działanie władzy publicznej polegające na wydaniu przez Prezydenta Miasta P. sprawującego funkcję Starosty w dniu 28 października 2014r. decyzji nr (...). (...).2.56.2014 o zatrzymaniu powodowi prawa jazdy. Od powyższej decyzji powód wniósł odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w P. i to dopiero w wyniku kontroli instancyjnej Samorządowe Kolegium Odwoławcze w P. utrzymało w mocy powyższą decyzję.

W takiej sytuacji, gdy Samorządowe Kolegium Odwoławcze utrzymało w mocy niezgodną z prawem decyzję administracyjną gminy, to odpowiedzialność ponosi Skarb Państwa a nie gmina (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2015r. sygn. akt III CSK 96/14).

Po ostatecznym sprecyzowaniu powództwa powód skierował swoje żądanie przeciwko Skarbowi Państwa – Samorządowemu Kolegium Odwoławczemu w P..

W ocenie Sądu żądanie pozwu nie zasługuje na uwzględnienie wobec nie wykazania przez powoda, na którym w tym zakresie spoczywał ciężar dowodu z mocy art. 6 k.c., wszystkich przesłanek odpowiedzialności deliktowej Skarbu Państwa.

Przesłankami odpowiedzialności deliktowej Skarbu Państwa z art. 417 k.c. jest: bezprawność działania wyrażająca się w niezgodnym z prawem działaniu lub zaniechaniu przy wykonywaniu władzy publicznej, szkoda oraz związek przyczynowy pomiędzy bezprawnym działaniem a szkodą doznana przez poszkodowanego.

W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, iż wykazana została przez powoda pierwsza z powyższych przesłanek odpowiedzialności deliktowej, tj. bezprawność. Bezsprene bowiem należy uznać, iż wydanie wadliwego orzeczenia administracyjnego i jego wzruszenie w postępowaniu nadzorczym wypełnia powyższą przesłankę, lecz nie przesądza o istnieniu pozostałych przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej, tj. szkody i adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy wadliwą decyzją a szkodą.

W następstwie wydania decyzji o uznaniu powoda za dłużnika uchylającego się od zobowiązań alimentacyjnych Prezydent Miasta P. sprawujący funkcję Starosty wydał w dniu 28 października 2014r. nr (...). (...).2.56.2014 na podstawie art. 5 ust.5 ustawy z dnia 7 września 2007r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów decyzję o zatrzymaniu powodowi prawa jazdy kategorii A, B, C, BE, CE, s. (...) z dnia 30 maja 2005r.

W wyniku rozpoznania odwołania powoda od powyższej decyzji Samorządowe Kolegium Odwoławcze w P. decyzją z dnia 11 grudnia 2014r. KO. 481-47/14 utrzymało w mocy zaskarżoną decyzję organu pierwszej instancji.

W wyniku rozpoznania powyższej skargi złożonej przez powoda na powyższą decyzję SKO Wojewódzki Sąd Administracyjny w Ł. wyrokiem z dnia 30 kwietnia 2015r. uchylił zaskarżoną decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w P. z dnia 11 grudnia 2014r. oraz poprzedzającą ją decyzję Prezydenta Miasta P. z dnia 28 października 2014r. oraz stwierdził, iż zaskarżona decyzja nie podlega wykonaniu do dnia uprawomocnienia się wyroku.

W uzasadnieniu powyższego wyroku Wojewódzki Sąd Administracyjny stwierdził, iż organy administracyjne, tak organ I instancji, tj. Prezydent Miasta P., jak i organ II instancji, tj. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w P., nie ustaliło w sposób nie budzący wątpliwości, czy decyzja Prezydenta Miasta P. z dnia 16 maja 2014r. o uznaniu powoda za dłużnika uchylającego się od zobowiązań alimentacyjnych stała się decyzją ostateczną, czy zostały zachowane wszystkie przewidziane prawem normy dotyczące doręczenia decyzji administracyjnych, tj. art. 39-45 k.p.a., czy doręczenie powyższej decyzji nastąpiło na adres, pod którym powód przebywał, czy zostały spełnione wszystkie przesłanki doręczenia zastępczego. Sąd wskazał, iż okoliczności te powinny być w sposób nie budzący wątpliwości wyjaśnione, gdyż od tego, czy doręczenie decyzji w sprawie uznania powoda za dłużnika alimentacyjnego uchylającego się od zobowiązań alimentacyjnych było prawidłowe zależy, czy rozpoczął bieg do wniesienia przez niego odwołania od tej decyzji i czy termin ten upłynął, a w związku z tym czy decyzja stała się ostateczna. W postępowaniu w sprawie zatrzymania prawa jazdy dłużnik alimentacyjny nie ma już żadnych możliwości wykazywania niezasadności uznania go za uchylającego się od tego obowiązku.

Wojewódzki Sąd Administracyjny wskazał, iż organ administracyjny nie wyjaśnił i nie ocenił w sposób dostateczny wątpliwości dotyczących poprawności adresu, na który przesłano decyzję z dnia 16 maja 2014r. będącą podstawą wniosku o zatrzymanie powodowi prawa jazdy, co stanowi naruszenia art. 7, 77 § 1 i 80 k.p.a. i następnie prawidłowości uznania ją za doręczoną, choć jest to warunek uznania decyzji za ostateczną (po upływie terminu do wniesienia odwołania). Nadesłana wraz z decyzją kserokopia dowodu doręczenia nie zawiera m.in. adnotacji, o tym, gdzie adresat ma możliwość odbioru przesyłki.

Stwierdzona przez Sąd Administracyjny wadliwość decyzji administracyjnej wynikająca z rażącego naruszenia prawa procesowego daje podstawę do uznania, bezprawności działania Samorządowego Kolegium Odwoławczego.

Spełnienie powyższej przesłanki nie przesądza jeszcze o zaistnieniu pozostałych przesłanek odpowiedzialności deliktowej Skarbu Państwa. W ocenie Sądu powód nie udowodnił spełnienia przesłanki odpowiedzialności w postaci szkody i związku przyczynowego.

Powód dochodzi w niniejszym procesie odszkodowania w kwocie 80.000 zł jako równowartości spodziewanego wynagrodzenia za pracę za okres dziesięciu miesięcy od grudnia 2014r. z tytułu zatrudnienia jako kierowca w transporcie międzynarodowym z uprawnieniami do przewożenia materiałów niebezpiecznych (...).

Jak wynika z w pełni wiarygodnych zeznań powoda oraz świadka P. O. – właściciela firmy transportowej, który zamierzał zatrudnić powoda, powód w październiku 2014r. ukończył kurs i uzyskał uprawnienia do przewożenia materiałów niebezpiecznych, nie podjął pracy jako kierowca pomimo nalegań pracodawcy, gdyż nie dysponuje dokumentem prawa jazdy.

Należy podkreślić, iż powód pozostaje bez pracy od 2012r., od tego też czasu nie dysponuje dokumentem prawa jazdy zatrzymanym przez słowacką policję. Dokumentu tego nie odzyskał do chwili obecnej. Jak wynika z zeznań świadka P. O. jest od gotów zatrudnić powoda jako kierowcę posiadającego uprawnienia (...), zakupił nawet w tym celu pojazd, lecz powód nie zgłasza gotowości podjęcia zatrudnienia, a świadek jednoznacznie przyznał, iż bez odzyskania przez powoda dokumentu prawa jazdy nie zatrudni powoda.

Powyższe okoliczności w ocenie Sądu przemawiają za uznaniem, iż brak jest adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy wydaniem wadliwej decyzji a niemożnością podjęcia zatrudnienia przez powoda. Tym bardziej, iż z dniem 10 listopada 2015r. zostało umorzono postępowanie w przedmiocie zatrzymania powodowi prawa jazdy, zaś powód do chwili obecnej nie zgłosił się do pracodawcy, który oczekuje na jego zatrudnienie. Zatrzymanie prawa jazdy

na Słowacji, jak słusznie wskazuje pełnomocnik powoda, nie oznacza pozbawienia czy też zawieszenia uprawnień do kierowania pojazdami, jednakże powoduje, iż kierujący pojazdem dopuszcza się wykroczenia nie dysponując dokumentem potwierdzającym posiadanie uprawnień do kierowania pojazdami, a tym samym naraża się na sankcję karną, zaś pracodawca – nie zatrudni takiej osoby jako kierowcy.

Gdyby powód w dacie wydania wadliwej decyzji dysponował dokumentem prawa jazdy, a zatem miałby faktyczną możliwość podjęcia zatrudnienia, którego nie mógłby jednakże podjąć na skutek wydania przedmiotowej decyzji administracyjnej o zatrzymaniu prawa jazdy, wówczas można by uznać istnienia adekwatnego związku przyczynowego i rozważać wysokość poniesionej przez niego szkody. Powód nie mógł natomiast podjąć zatrudnienia na skutek faktu, iż nie dysponował dokumentem prawa jazdy zatrzymanym przez policję słowacką. Należy przy tym podkreślić, iż powód od daty zatrzymania prawa jazdy w 2012r. aż do grudnia 2015r. nie podjął żadnych starań, aby odzyskać powyższy dokument, dopiero w grudniu 2015r. w toku niniejszego procesu uiszczył mandat karny i aktualnie oczekuje na zwrot dokumentu. W kontekście powyższych faktów brak podstaw do uznania, iż przedmiotowa wadliwa decyzja pozwanego Samorządowego Kolegium Odwoławczego w P. uniemożliwiła powodowi podjęcie zatrudnienia i jest źródłem doznanej przez niego szkody majątkowej.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił powództwo jako nie znajdujące prawnego ani faktycznego uzasadnienia.

Na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd nie obciążył powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa realizującej zastępstwo procesowe pozwanego Skarbu Państwa – Samorządowego kolegium Odwoławczego w P.. Wydając powyższe rozstrzygnięcie Sąd miał na uwadze charakter objętego żądaniem pozwu roszczenia, fakt, iż wytaczając powództwo powód działał sam bez profesjonalnego pełnomocnika. Sąd uwzględnił również szczególnie trudną sytuację materialną powoda, fakt, iż od 4 lat nie pracuje, nie posiada żadnego źródła dochodu, utrzymuje się ze świadczeń z opieki społecznej, jest także dłużnikiem alimentacyjnym.

Na podstawie § 15 w związku z § 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U z 2013r., poz. 490) Sąd przyznał pełnomocnikowi powoda wynagrodzenie w kwocie 4.428,00 zł (wraz z należnym 23 % podatkiem VAT) z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu.